

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Царево, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Антония Д. Димитрова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Гражданско дело №
20232180100339 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от Х. Р. С., ЕГН *****, гр. *****, съдебен адрес гр. *****, Адвокат Б. Л., срещу „Макс Колект“ ООД, ЕИК 175332042, гр. София, бул. „Христо Ботев“ №17, офис 208, с която се иска от съда, да постанови решение, с което да приеме за установено между страните, че ищеца не дължи на ответника, сумата от 398.74 лв. Да заплати на ищеца, направените по делото разноски. Да присъди на АД „Милованови“, чрез адв. Б. Л., адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство.

С исковата молба са представени писмени доказателства.

Съдът е приел исковата молба и е постановил да се изпрати препис от исковата молба и приложенията по нея на ответника.

Ответника е получил съобщението и не е депозирал писмен отговор в срок.

С исковата молба се твърди, че със заповед № 16 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№22/2017 г. на РС-Царево, ищцата е била осъдена да заплати на ответника 398.74 лв. неустойка

за предсрочно прекратяване на договор за мобилен достъп до интернет № ВС030066260113007 от 26.01.2013 г. Сочи се, че съгласно условията на договора, неустойката е дължима при „предсрочно прекратяване на срочен договор“, при което клиентът следва да заплати неустойка в размер на дължините месечни такси за остатъка на срока на договора. Според ищеца, неустойката за предсрочно прекратяване на договора е неравноправна клауза, с оглед разпоредбата на чл. 143, т. 5 ЗЗП. Сочи се също така, че неустойка в размер на оставащите месечни абонаментни такси до края на срока на договора, договаряна от доставчиците на услуги, е нарушение по чл. 68г. ал. 1 от ЗЗП и нелоялна търговска практика, като размерът на неустойката е без значение.

В съдебно заседание, представители на страните не се явяват .

След цялостна, поотделна и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е положителен, установителен иск, с правно основание в чл. 124, ал. 1 от ГПК.

По допустимостта на иска:

Иска е допустим- Определение № 343/ 05.02.2024 год. на ОС- Бургас, постановено по в.ч.гр.д. № 2048/ 2023 год. по описа на ОС- Бургас.

По фактите: основателността на иска:

Няма спор по делото, че между ищеца и „Макс Телеком“ ООД, е било налице валидно, облигационно правоотношение, по силата на сключен на 26.01.2013 г. между ищеца и „Макс Телеком“ ООД, Договор за услуги „Физическо лице“, за предоставяне на услугата Мобилен достъп до интернет услуги, с № ВС030066260113007.

Няма спор, че съгласно подписният договор мобилен интернет, за доставчика на интернет услуги е възникнало задължението да предоставя мобилен интернет-за което на ищцата е било предоставено и съответното устройство- а за ищцата е възникнало задължението, да заплаща месечна такса в размер 19,90 лв. за първите шест месеца, 29,90 лв. за периода от 7 /седмия/ месец до 18 /осемнадесет/ месец и 19,90 лв. за периода от 19 /деветнадесетия/ месец до 24 /двадесет и четвъртия/.

Няма спор, че цитирания договор е бил прекратен на основание т. 6.8 във връзка с т. 6.8.1 и т. 10.20 от Общите условия- Макс Телеком има право да ограничи достъпа до услугата или да прекрати без предизвестие индивидуален договор с абонат когато Абонатът има просрочени задължения към Макс Телеком при частично или цялостно неплащане на дължимата сума в срока по т. 10.12. както и едностранно да прекрати договора за услуги и да спре достъпа на абоната до мрежата.

Няма спор по делото, че на 25.05.2015 г. е бил сключен „Договор за продажба и прехвърляне на вземания” между „Макс Телеком” ООД и „Макс Колект” ООД, по силата на който вземането, предмет на настоящото производство е било прехвърлено на „Макс Колект” ООД. Към сключения „Договор за продажба и прехвърляне на вземания” от 25.05.2015 г. е подписано Приложение № 1, което е неразделна част от договора и в което Приложение № 1 е описано и индивидуализирано прехвърленото вземане, предмет на настоящото производство.

Няма спор, че „Макс Колект” ООД, в изпълнение на разпоредбата на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД е изпратило на ищцата уведомление на 06.07.2016 г. и същата е била уведомена на 11.07.2016 г. за станалото прехвърляне на вземания.

Няма спор, че със заповед № 16 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 22/ 2017 г. на РС-Царево и влязла в сила на 08.02.2017 г. ищцата е била осъдена да заплати на ответника 398.74 лв. неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилен достъп до интернет № ВС030066260113007 от 26.01.2013 г. за период от 01.07.2014 г. до 26.01.2015 г. съгласно т. 6.8.б и т. 10.20 на Общите условия към Договора.

По основателността на иска:

По отношение на неустойката за предсрочно прекратяване на договора, настоящият съдебен състав намира, че е налице нищожност на клаузата, като неравноправна и противоречаща на добрите нрави. Неустойката е начислена, в размер на 3 такси, за предсрочното прекратяване на договора и като основание за претенцията си сочи разпоредбата на т. 6.8.б и т. 10.20 на Общите условия към Договора, която дава право на дружеството, да претендира неустойка за предсрочно прекратяване по вина на потребителя, в размер на трикратния размер на месечните абонаментни такси. Според съда,

неустойката за предсрочно прекратяване на договора, следва да бъде квалифицирана като неравноправна клауза, с оглед наличието на предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 143, т. 5 от ЗЗП. В случая, безспорно абонатът- ищец- притежава качеството на потребител по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП. В нормата на чл. 143 от ЗЗП е дадено легално определение, на понятието „неравноправна клауза“ в договор, сключен с потребител, като е посочено, че това е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравноправие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. При тази регламентация, предпоставките за определяне на една клауза за неравноправна са както следва: 1. клаузата да не е индивидуално определена, а да е предварително изготвена от търговеца, като потребителят няма възможност да влияе върху съдържанието ѝ, 2. същата да не отговаря на изискванията за добросъвестност - честно, почтено поведение на всеки участник в гражданския оборот при сключване и изпълнение на сделки за потребление, респ. съвкупност от правила, определящи пазарното поведение, които произтичат от законите, обичайните търговски отношения и не нарушават добрите нрави, 3. уговорката да води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя - съществено несъответствие в насрещните престации на страните по договора, водеща до тяхната нееквивалентност. В случая, процесният договор е сключен при предварително определени условия от едната страна по правоотношението - доставчикът на мобилни услуги. Видно е от самия договор и приложенията към него, че същите са бланкови и не са били предмет на предварително договаряне между страните, т.е. ищцата не е имала възможност да влияе върху съдържанието им, като не се установява клаузата за неустойка да е била индивидуално договорена, а и липсват такива твърдения и доказателства от ищцовата страна. Според чл. 146, ал. 1 от ЗЗП, неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако не са уговорени индивидуално, като в ал. 2 от същата разпоредба е посочено, че не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при общи условия. Горното е застъпено и в Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 05.04.1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори, която е транспонирана

с § 13а, т. 9 от ДР на ЗЗП. В случая, с оглед начина на попълване на договора и обстоятелството, че полетата се попълват от представител на мобилния оператор, се налага извода, че ищцата не е имала възможност да изрази воля и съгласие по отношение на клаузата за неустойка. Следва също така да се посочи, че неустойка в размер на 3 месечни абонаментни такси, договаряна от доставчиците на услуги, се приема за нарушение по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП от КЗП и за нелоялна търговска практика /вж. Решение № 7586/04.12.2013 г. на АдмС- София-град по адм. д. № 6627/2013 г./. Съгласно цитираното, без значение е, че размерът на неустойката е ограничен до три такси /по силата на постигнатата между КЗП и Мобилтел ЕАД съдебна спогодба по гр.д. № 12268/2014 г. на СГС/. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че в случая не е налице индивидуално договаряне на разпоредбите от договора, касаещи отговорността на страните и дължимата неустойка. Съгласно т. 61 и 62 от Решение от 22.11.2018 г. по дело С-295/17 на СЕС сумата, дължима на оператора, предоставящ телекомуникационни услуги, при неспазване минималния срок на обвързаност по договора, гарантира на оператора фиксирана печалба под формата на предвидено в договора минимално възнаграждение, следователно нейната цел- да бъдат възпирани клиентите да нарушават задължението си да останат обвързани с договора през минималния срок не е решаваща за квалификацията, тъй като предвид икономическата същност с нея се цели да се гарантира, че операторът по принцип ще получава същите печалби като тези, които би получил, ако договорът не е бил прекратен по вина на клиента преди изтичането на минималния срок на обвързаност. Този извод на СЕС е в подкрепа на формираната трайна съдебна практика на ВКС /Решение № 110 от 21.07.2016 г. по т. д. № 1226/15 г. на I т. о. на ВКС и цитираните в него актове, макар и постановена по спорове, касаещи договорите за финансов лизинг и наем/, че уговорената по този начин неустойка за предсрочно прекратяване на договора излиза извън присъщите функции на неустойката /обезпечителната, обезщетителна и санкционната функция/, създава условия за неоснователно обогатяване на оператора, който след прекратяването на договора е преустановил предоставянето на услуги на длъжника и нарушава принципа за справедливост, залегнал в чл. 9 от ЗЗД. Освен това следва да се отбележи, че процесната сума всъщност не компенсира ответника за действително претърпените от него вреди вследствие неизпълнението, а пропуснатите от

оператора ползи вследствие едностранното прекратяване на договора. Към горното следва да се добави, че по делото липсват и доказателства праводателя на ответника да е упражнил валидно правото си да прекрати договора, поради което и не е доказано по несъмнен начин този договор да е валидно прекратен. Независимо от застъпеното становище, че в Общите условия, които са неразделна част от договора с ищеца, е предвидена процедура за едностранно прекратяване на договора, безспорни данни за спазване на процедура и за уведомяването на ищеца по какъвто и да е начин за предсрочното прекратяване на договора, няма по делото. В случая, не става ясно и от кой момент се прекратява действието на договора, а поради това липсва основание за претендиране на неустойка.

По горните мотиви, съда намери предявения иск за основателен и доказан, поради което и същия следва да се уважи изцяло.

Предвид решението на съда, ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца и направените разноски по делото, в размер на 65,00 лева, както и да заплати адвокатско възнаграждение в размер 480,00 лв. с ДДС, съгласно приложения списък по чл. 80 от ГПК и направеното в тази насока искане от адв. Б. Л..

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО между Х. Р. С., ЕГН ***** и „Макс Колект“ ООД, ЕИК 175332042, че Х. Р. С., ЕГН ***** не дължи на „Макс Колект“ ООД, ЕИК 175332042, сумата от 398.74 лв. представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилен достъп до интернет № ВС030066260113007 от 26.01.2013 г. за период от 01.07.2014 г. до 26.01.2015 г.

ОСЪЖДА „Макс Колект“ ООД, ЕИК 175332042, да заплати на Х. Р. С., ЕГН *****, сумата от 65,00 лева, за направени разноски по делото.

ОСЪЖДА „Макс Колект“ ООД, ЕИК 175332042, да заплати на АД „Милованови“, сумата от 480,00 лева с ДДС, за представителство по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Окръжен съд- Бургас.

Съдия при Районен съд – Царево: _____